

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2016-314 (mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. A.J.M. Hendriks, secretaris)

Klacht ontvangen op : 4 februari 2016
Ingediend door : Consument
Tegen : Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen:
de Bank
Datum uitspraak : 11 juli 2016
Aard uitspraak : bindend advies

Samenvatting

Alhoewel aan de bank in beginsel een grote mate van vrijheid toekomt om haar beleid te bepalen, mocht zij het verzoek van Consument om zijn hypotheekrente maximaal zes maanden vooruit te betalen niet weigeren nu artikel 6:39 lid 1 Burgerlijk Wetboek alleen belet dat eerdere betaling door de schuldeiser kan worden gevorderd, maar niet inhoudt dat eerder betaling door de schuldeiser kan worden geweigerd.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument digitaal ingediende klachtformulier met als bijlage de correspondentie uit de interne klachtprocedure van de Bank
- het verweerschrift van de Bank
- de repliek van Consument
- de dupliek van de Bank

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 Consument heeft samen met zijn echtgenote in december 1999 een aflossingsvrije lening van € 525.000,- bij de Bank afgesloten. Daarover betaalt hij maandelijks achteraf rente.
- 2.2 Sinds enige tijd staat de Belastingdienst het toe de hypotheekrente tot maximaal zes maanden vooruit te betalen.
- 2.3 Consument heeft eind december 2015 via internetbankieren de verschuldigde rente over de daarop volgende zes maanden aan de Bank overgemaakt. De betaling is retour gekomen en Consument heeft van de Bank bericht ontvangen dat zij het vooruitbetalen van de hypotheekrente niet langer faciliteert.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering

Consument vordert dat de Bank hem alsnog toestaat de hypotheekrente zes maanden vooruit te betalen. Daartoe heeft hij aangevoerd dat, nu zulks fiscaal is toegestaan en voor hem een voordeel oplevert, de Bank hieraan haar medewerking dient te verlenen. Door dat niet te doen stelt de Bank het belang van de klant niet centraal.

Verweer Bank

De Bank heeft de volgende verweren gevoerd:

- In het verleden heeft de Bank het vooruitbetalen van de hypotheekrente als service aan haar klanten aangeboden, maar vanwege de daaraan verbonden - onevenredig hoge - kosten heeft zij deze mogelijkheid per 1 januari 2015 afgeschaft. De Bank stelt dat zij de vrijheid heeft haar beleid te wijzigen en niet kan worden verplicht het vooruitbetalen van de rente toe te staan.
- Voorts stelt de Bank dat bij het vooruitbetalen van rente geen sprake is van het nakomen van een bestaande, opeisbare verbintenis zoals bedoeld in artikel 6:39 BW. Dit artikel is bovendien van regeland recht, zodat partijen daarvan kunnen afwijken. Dat hebben zij gedaan doordat de Bank en Consument in de ondertekende offerte zijn overeengekomen dat de rente maandelijks achteraf wordt betaald.

4. Beoordeling

- Als uitgangspunt geldt dat de Bank een grote mate van vrijheid heeft om haar beleid te bepalen. Het staat haar in beginsel vrij een dienst niet langer aan te bieden als de kosten die daarmee gemoeid zijn voor haar te hoog worden.
- Artikel 6:39 lid 1 BW luidt als volgt: *“Is wel een tijd voor nakoming bepaald, dan wordt vermoed dat dit slechts belet dat eerdere nakoming wordt gevorderd”*. Dit artikel en de daarbij behorende literatuur gaan derhalve uit van het rechtsvermoeden dat een gestelde tijd van nakoming alleen belet dat eerdere betaling door de schuldeiser kan worden gevorderd, maar niet inhoudt dat eerdere betaling door de schuldeiser kan worden geweigerd. Weigering van eerdere betaling zou onder omstandigheden zelfs schuldeisersverzuim kunnen opleveren.
- De stelling van de Bank dat artikel 6:39 lid 1 BW niet van toepassing is omdat geen sprake is van het nakomen van een bestaande, opeisbare verbintenis, volgt de Commissie niet. Bij vooruitbetaling is immers per definitie sprake van het nakomen van een nog niet opeisbare betaling.
- Dat partijen zijn afgeweken van artikel 6:39 lid 1 BW is evenmin gebleken. De blijkens de offerte gemaakte afspraak dat Consument de rente maandelijks achteraf betaalt ziet slechts op de wijze waarop de Bank de rente aan Consument in rekening brengt en kan niet worden beschouwd als een afwijking van artikel 6:39 lid 1 BW.

De Commissie wijst de vordering van Consument toe.

5. Beslissing

De Commissie beslist dat de Bank Consument in de gelegenheid dient te stellen zijn hypotheekrente over maximaal zes maanden vooruit te betalen. Voorts dient de Bank Consument te compenseren voor het fiscale voordeel dat hij heeft misgelopen doordat de Bank de vooruitbetaling van de rente in december 2015 heeft geweigerd.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 46 van het Reglement.